

Banfeligheder. Naar Godtgjørelsen saaledes skal paalignes de hidtilværende Ydere deraf, vil det i alle Tilfælde forvolde Sogneforstanderskaberne mange Bryderier, og hvad angaaer de gamle Degnepenge, da er der noget Besynnerligt ved disse Indtægter; de ere saa ulige fordeelte, at jeg rigtignok troer, at man skal gribe denne Leilighed til at faae denne i og for sig Bagatel ordnet. Man har Tilfælde, hvor der er Gaardmænd, der slet ingen Degnebyg betale, og man har Tilfælde, hvor Huse med et Par Skp. Hartkorn betale en $\frac{1}{2}$ Skp. Byg, og jeg skulde tage meget feil, om der ikke ogsaa er jordløse Huse, som have betalt Degnebyg. Man vil maaskee sige: ja, men det er en Begunstigelse for disse Mennesker at blive af med denne Byrde, og at det er ubilligt at paaligne hele Communen denne Afgift; men disse Betragtninger maae falde bort, naar man lægger Mærke til, at det her kun dreier sig om en Bagatel, især naar samtlige Ydere tage Deel i Pengegodtgjørelsen.

Som allerede bemærket, er Sagen i og for sig en Bagatel; men det er urimeligt, at f. Ex. selv en Huusmand, som ingen Korn avler, ovenikjøbet skal hos Gaardmanden kjøbe den halve Skjæppe Korn, som han har at betale i Degnebyg, hvorimod Gaardmanden, som selv avler og sælger Korn, slet Intet har at betale. Jeg vil derfor henstille til det ærede Udvalg, om det ikke mellem 2den og 3die Behandling kunde finde sig foranlediget til at foretage en Omredaction af denne Paragraph.

Monrad: Det var et stort Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler bragte paa Bane, om de gamle Degnepenge; men det forholder sig paa ingen Maade saaledes, at det er et ubetydeligt Beløb; de udgjøre tværtimod paa mange Steder et meget betydeligt Beløb, og det er gamle Afgifter, som engang heste paa vedkommende Gaarde og Huse, som ere kjøbt eller fæstede med denne Afgift hvilende paa sig, saa at det vilde tilveiebringe en meget betydelig Forstyrrelse, dersom de gamle Degnepenge saaledes uden videre skulde affattes. Det har jo gjentagne Gange her været under Forhandling, gjentagende været under megen Overveielse, hvorvidt disse Degnepenge vare ind-

besatte under Hartkorns-Egaliseringsloven; men det overvelende Fleertal er kommet til det Resultat, at dette ikke var Tilfældet. Udvalgets Forslag gaaer jo heller ikke paa nogen Maade saavidt, men det forekommer mig desuagtet, at der ikke er liden Betænelighed ved flere af de Forslag, som ere stillede af det ærede Udvalg. Det foreslaaer nemlig, at disse gamle Afgifter skulde kunne forandres til en Bygafgift, og deri forekommer der mig at ligge nogen Betænelighed; thi hvem skal fastsætte Afgiftens Størrelse? Skulle Sogneforstanderskaberne og Skolelærerne med Skoleraadets Samtykke kunne blive enige om at fastsætte denne Præstation til en hvilkenkomhelst Afgift? Naar man uden Samtykke af Fleertallet af de Ydende vilde foretage en saadan Forandring af Naturalpræstationerne til en Bygafgift, saa var det nødvendigt, at man gik langt dybere ind paa Bestemmelsen om, efter hvilke Regler denne Afløsning skulde finde Sted. Det, der derimod er foreslaaet i Lovudkastet, sigter til det Tilfælde, hvoraf man har havt flere, at Fleertallet af de Ydende har været villigt til at convertere denne Afgift til en Bygafgift; Skolelærerne og Sogneforstanderskaberne have ønsket det, men saa har der været en 3—4 Mænd, som have modsat sig det, og fordi denne ringe Minoritet har modsat sig det, har Converteringen ikke kunnet komme istand. Dertil sigte Lovudkastets Bestemmelser; men det forekommer mig, som sagt, at det forsjener meget nøie Overveielse, hvorvidt man bør gaae ind paa at forandre denne Afgift uden de Ydendes Samtykke, uden at de faae Leilighed til at gjøre deres Mening gjældende. Det er dernæst foreslaaet, at ved Bance skulle de Ydende kun betale den Pengeværdi, hvortil denne Afgift er fastsat. Det forekommer mig, at Yderne derved vilde blive begunstigede altfor meget, da Afgiften i de gamle Planer er ansat til en Værdi, som jeg ikke kan antage at svare til de nugældende Priser. Naar man altsaa ikke formaaer, hvad jeg ikke antager, at der er Grund til, at afløse denne Afgift paa de andre Bidragydendes Beskøftning, saa forekommer det mig heller ikke, at den skal afløses efter en saa lempelig fastsat Norm, som den, der er fastsat i Planerne; men den burde afløses efter dens virkelige